

พระราชบัญญัติ ระบบเงินตราชวัคราว (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิพลอกุลยเคช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๑ เป็นปีที่ ๑๓ ในรชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ บรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้กฎหมายว่า ด้วยระบบเงินตรา ในภาวะฉุกเฉินและกฎหมายว่า ด้วยระบบเงินตราชั่วคราวต่อ ไปอี๊ก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น ไว้โดยคำแนะนำและยืนยอมของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

เล่ม ๗๕ คอนที่ ๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ เมษายน ๒๕๐๑

มาครา ๑ พระภาชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ ระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๑"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ กฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราในภาวะฉุกเฉิน และกฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราชั่วคราว ซึ่งจะหมดอายุใน วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๑ ให้ใช้ได้ต่อไปอีกไม่เกินหนึ่งปี่ นับแต่วันหมดอายุ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบันี้ คือ
ด้วยรัฐบาลเห็นว่า สมควรจะได้มีกฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราถาวรแล้ว
แต่โดยที่ร่างกฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราถาวรไม่อาจเล่นอเป็นกฎหมาย
ใช้ได้ทันภายในเดือนเมษายน ๒๕๐๐ ซึ่งเป็นวันสุดสิ้นของการใช้
กฎหมายว่าตัวยระบบเงินตราชั่วคราว จิงจำเบ็นต้องขยายอายุการใช้
ระบบที่ใช้อยู่ไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีกฎหมายว่าด้วยระบบเงินตรา